

Sygn. akt VU 742/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Beata Łapińska

Protokolant stażysta Bożena Sobczyk

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2013 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z wniosku S. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o waloryzację emerytury

na skutek odwołania S. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 1 marca 2013 r. sygn.(...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt V U 742/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 marca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. dokonał waloryzacji przysługującej wnioskodawczyni S. S. emerytury od dnia 1 marca 2013 roku.

W odwołaniu od powyższej decyzji złożonym dnia 2 maja 2013 roku S. S. podniosła jej merytoryczną błędność, wskazując iż wysokość emerytury winna być wyższa, a co za tym idzie wyższa powinna być kwota waloryzacji.

ZUS wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Wnioskodawczyni, S. S., urodzona w dniu (...), złożyła w dniu 5 sierpnia 1992 roku wniosek o przyznanie emerytury.

Decyzją z dnia 30 sierpnia 1992 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych w T. przyznał wnioskodawczyni prawo emerytury wcześniejszej od dnia 4 października 1992 roku, tj. od dnia ustania zatrudnienia. Podstawę wymiaru wyliczono z 3 lat kalendarzowych, tj. lat 1984-1986. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosił 103,79 %.

Decyzją z dnia 19 lutego 2007 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych w T. przyznał S. S. prawo do emerytury w związku z ukończeniem 60 roku życia. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury ZUS przyjął podstawę wymiaru dotychczas pobieranego świadczenia. Podstawę wymiaru wyliczono poprzez pomnożenie WWPW – 103,79% przez „starą” kwotę bazową 666,96 złotych. Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. wyrokiem

z dnia 30 maja 2007 roku, wydanym w sprawie VU 649/07 oddalił odwołanie wnioskodawczynie od powyższej decyzji. Apelacja wnioskodawczynie od powyższego wyroku została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 4 września 2008 roku.

Wnioskodawczynie odwoływała się od kolejnych decyzji waloryzacyjnych z dnia 1 marca 2007 roku, 1 marca 2008 roku, 1 marca 2009 roku, 1 marca 2010 roku, 1 marca 2011 roku i 1 marca 2012 roku. Odwołania wnioskodawczynie od powyższych decyzji zostały oddalone przez Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. wyrokami z dnia 26 stycznia 2009 roku w sprawie VU 852/07, z dnia 19 lutego 2009 roku w sprawie VU 893/08, z dnia 14 września 2009 roku w sprawie VU 812/09, z dnia 3 listopada 2010 roku w sprawie VU 405/10, z dnia 11 stycznia 2012 roku w sprawie VU 407/11 oraz z dnia 16 stycznia 2013 roku w sprawie VU 425/12.

(okoliczności znane z urzędu)

Oddalając wyrokiem z dnia 16 stycznia 2013 roku w sprawie VU 425/12 odwołanie wnioskodawczynie od decyzji waloryzacyjnej z dnia 1 marca 2012 roku Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. przekazał jednocześnie wniosek S. S. o ustalenie okresu stażu pracy w wymiarze 35 lat oraz wadliwości wyliczonej przez organ rentowy kwoty podatku dochodowego od wypłacanej ubezpieczonej emerytury do rozpoznania ZUS. Wnioskodawczynie wniosła apelację od powyższego wyroku do Sądu Apelacyjnego w Łodzi. Apelacja wnioskodawczynie nie została dotychczas rozpoznana.

(dowód: odpis ww. wyroku z uzasadnieniem k. 37, 38-43 w aktach sprawy)

Zaskarżoną w niniejszej sprawie decyzją z dnia 1 marca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych w T. dokonał waloryzacji przysługującej wnioskodawczynie emerytury poprzez pomnożenie kwoty świadczenia ustalonego na dzień 28 lutego 2013 roku, tj. 1.400,80 złotych przez wskaźnik waloryzacji – 104%. Emerytura po waloryzacji wyniosła 1.456,83 złotych. Wydając decyzję ZUS ustalił ponadto, że od dnia 1 marca 2013 roku podstawę opodatkowania stanowi miesięcznie kwota 1.457 złotych, zaliczka na podatek dochodowy wynosi miesięcznie 103 złote, składka na ubezpieczenie zdrowotne 131,11 złotych, w tym odliczana od podatku 112,90 złotych, a odliczana od świadczenia 18,21 złotych. W związku z powyższym wysokość świadczenia do wypłaty wynosi miesięcznie 1.222,72 złotych. Dokonując waloryzacji emerytury organ rentowy zwaloryzował jednocześnie podstawę wymiaru emerytury (2.041,38 złotych x 104% = 2.123,04 złote).

(dowód: ww. decyzja k. 8-9 w aktach ZUS)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot i zakres rozpoznania sądu wyznacza treść zaskarżonej decyzji (por. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 13 maja 1999 roku, II UZ 52/99, OSNP 2000/15/601).

Zaskarżona przez wnioskodawczynię decyzja z dnia 1 marca 2013 roku dotyczy waloryzacji emerytury, a zatem przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy waloryzacja została dokonana w sposób zgodny z prawem.

Zgodnie z treścią art. 88 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009 r., Nr 535, poz. 1227 ze zm.), emerytury i renty podlegają corocznie waloryzacji od dnia 1 marca roku kalendarzowego. Sposób waloryzacji określa ustęp 2 i 3 cytowanego przepisu, stanowiąc, iż waloryzacja polega na pomnożeniu kwoty świadczenia i podstawy jego wymiaru przez wskaźnik waloryzacji. Waloryzacji podlega kwota świadczenia i podstawa jego wymiaru w wysokości przysługującej ostatniego dnia lutego roku kalendarzowego, w którym przeprowadza się waloryzację.

Art. 89 ww. ustawy stanowi natomiast, że wskaźnik waloryzacji to średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych w poprzednim roku kalendarzowym zwiększony o co najmniej 20% realnego wzrostu przeciętnego

wynagrodzenia w poprzednim roku kalendarzowym. Ustęp 2 cytowanego przepisu stanowi, że wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych, o którym mowa w ust. 1, jest średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych dla gospodarstw domowych emerytów i rencistów albo średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, jeżeli jest on wyższy od wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych dla gospodarstw domowych emerytów i rencistów.

W ocenie Sądu, pozwany ZUS prawidłowo dokonał waloryzacji przysługującego wnioskodawczyni świadczenia. Wysokość zwaloryzowanej emerytury została ustalona według obowiązujących przepisów prawa, na podstawie prawidłowego wskaźnika waloryzacji. Jak wynika z komunikatu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 13 lutego 2013 roku w sprawie wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w 2013 roku (M. P. z 2013r., poz. 78) wskaźnik waloryzacji wynosi 104% i taki też wskaźnik został zastosowany przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji. Nadto, wskaźnik ten, stosownie do powołanych wyżej przepisów, został pomnożony przez kwotę świadczenia ustalonego na ostatni dzień lutego 2013 roku, tj. 1.400,80 złotych.

Tym samym stwierdzić należy, że w świetle treści art. 88-89 ustawy o emeryturach i rentach z FUS organ rentowy w sposób prawidłowy dokonał waloryzacji emerytury wnioskodawczyni, a co za tym idzie, odwołanie należało uznać za bezzasadne.

Nie ma także podstaw, aby zakwestionować dokonane przez ZUS w zaskarżonej decyzji wyliczenie składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz zaliczki na podatek dochodowy. Wyliczenia te zostały dokonane prawidłowo w oparciu o art. 79 ust. 1 i art. 95 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2008r. Nr 164, poz. 1027 ze zm.) oraz art. 27b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jedn. Dz. U. z 2012r., poz. 361 ze zm.).

Poza zakresem rozpoznania w sprawie niniejszej znalazły się podniesione przez wnioskodawczynię i jej pełnomocnika zarzuty dotyczące nieprawidłowego ustalenia przez ZUS stażu pracy, które w ich ocenie spowodowało zaniżenie wysokości emerytury, a tym samym także wpłynęło na sposób przeprowadzenia waloryzacji. Jak wskazano bowiem na wstępie zaskarżona w niniejszej sprawie decyzja dotyczy waloryzacji emerytury, a nie prawidłowości wyliczenia stażu pracy.

Wskazać przy tym należy, że Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. wyrokiem z dnia 16 stycznia 2013 roku w sprawie VU 425/12 przekazał wniosek S. S. o ustalenie okresu stażu pracy w wymiarze 35 lat oraz wadliwości wyliczonej przez organ rentowy kwoty podatku dochodowego od wypłacanej ubezpieczonej emerytury do rozpoznania ZUS. Wnioskodawczyni wniosła apelację od powyższego wyroku do Sądu Apelacyjnego w Łodzi, która nie została jeszcze dotychczas rozpoznana. O ile zatem Sąd Apelacyjny w Łodzi podzieli rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego w zakresie wskazanych wyżej żądań wnioskodawczyni, to kwestie dotyczące ustalenia stażu pracy wnioskodawczyni będą przedmiotem rozpoznania organu rentowego, który wyda w tym przedmiocie stosowną decyzję, od której, w razie gdy będzie ona niekorzystna dla wnioskodawczyni, będzie przysługiwało jej odwołanie.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.